

Hans Hækkerup (S):

Vi kan i socialdemokratiet ikke støtte det lovforslag, energiministeren har fremsat. For det første mener vi, at det af hensyn til forsyningssikkerheden er vigtigt at opretholde olielagrene uændrede. Det faktum, at de eksisterende olielagre på 4 mill. t på grund af energibesparelser og den voksende produktion af naturgas fra den danske del af Nordsøen i dag svarer til 160 dages forbrug, mens det i 1980 kun svarede til 110 dages forbrug, bør ikke lede til letsindigheder.

Et hovedformål for hele vores energipolitik har jo været at sikre os en større grad af uafhængighed. Den ønsker vi ikke at sætte over styr bare for at spare et par øre på benzinen.

Jeg vil gerne spørge energiministeren, om det ikke er rigtigt, at de eksisterende kullagre rent faktisk svarer til betydelig flere måneders forbrug end olielagrene. Det er faktisk svært at finde anden begrundelse for ministerens lovforslag, end at den foreslåede reduktion af olielagrene giver en engangsforbedring på ca. 1 mia kr. på betalingsbalancen. Men selv om regeringens økonomiske politik efterhånden ligner et sminket lig, skal man ikke regne med vores medvirken til den slags kosmetiske indgreb.

For det andet bryder vi os ikke om selve lovforslagets udformning. Der er jo tale om en ren blankovksel: den til enhver tid siddende energiminister kan fastsætte mindstebeholdningerne efter forgodtbefindende. Kun hvis energiministeren vil sænke lagerniveauet til under 110 dages forbrug, tales der i bemærkningerne om forudgående forelæggelse af sagen for folketingets energipolitiske udvalg.

Dengang landet havde en socialdemokratisk regering, hørte man ofte de borgelige partier ytre principielle betænkeligheder ved den slags ministerbemyndigelser, men det gælder nok ikke mere.

Med den udformning, lovforslaget har fået, må vi sige klart nej til det.

Hvis ministeren ønsker at få socialdemokratiet i tale i dette spørgsmål, må udgangspunktet være, at olielagrene skal fastholdes i den nuværende størrelsesorden. Til gengæld vil vi være parate til at overveje en ændring af den absolutte mindstebeholdning på de 4 mill. t til et relativt mål som f.eks. 160 dages

olieforbrug, og så skal det selvfølgelig fastsættes i selve lovteksten.

Arentoft (KF):

Ifølge vore forpligtelser over for EF og IEA, Det Internationale Energi Agentur, skal vi have olie osv. til 90 dages forbrug, og i henhold til lov nr. 215 af 30. maj 1980 blev det vurderet til 4 mill. t olieækvivalenter, altså benzin, gasolie, dieselolie og fuelolie, og i dag svarer de 4 mill. t til 160 dages forbrug, og frem til 1990 vil det være 180 dage. Det er klart, at der ikke er behov for at have så store lagre liggende nu, hvor der er kommet andre energikilder, både naturgas og vedvarende energi, vindmøller og den slags ting, som sparer på olieforbruget, og hvor elværkerne ikke bruger så meget fuelolie, idet de er gået over til kul. At have så store lagre liggende koster selvfølgelig en hel masse, både for forbrugerne og for erhvervslivet, og derfor er det naturligt, at man sætter denne lagerbeholdning ned, hvorved man måske oven i købet kan sætte forbrugerpriserne noget ned.

Nu er oliemarkedet jo et uroligt område – vi ser jo bl.a. de spændende forhandlinger på OPEC-ministrenes møde netop nu – men vi har tillid til, at regeringen og energiministeren vil følge udviklingen, således at man hele tiden er i forhånden, for det er klart, at man ikke kan opbygge lagre fra dag til dag. Jeg kan kort resumere ved at sige, at det konservative folkeparti naturligvis kan støtte dette lovforslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Det kan vi også fra venstres side, og det kan vi først og fremmest, fordi vi efter vores opfattelse nu nærmer os det tidspunkt, hvor beredskabslagrene giver os et beredskab, der er næsten dobbelt så stort som det, vi selv havde ment nødvendigt, da ordningen blev indført i 1980. Nu kunne det selvfølgelig være udmærket, hvis det ikke kostede noget, men som med enhver anden forsikring er der jo en præmie, der skal betales. Jeg mener faktisk, at vi kan tale om, at vi ikke alene er overforsikrede i dag, men nærmest dobbeltforsikrede, også når vi sammenligner os med de øvrige lande i EF. Jeg undrer mig over, hvad det egentlig er for nogle motiver, socialdemokratiet har til at gå imod denne lov-